

İslam, Laiklik ve Türban

İçeriği Yazan: [Gökhan DAĞ](#) [1] Zaman: Cts, 01/03/2008 - 10:18

İslâm ve Lâiklik

İşe aslında öncelikle, bir yanlış anlamayı sonlandırarak başlamak gerekir. Söz konusu olan yanlış anlama ise lâiklik ve İslam arasındadır. Bu anlayışı daha doğruyu anlaşılamayışı açalım: Bir kısım İslâm'da bulunmadığı gerekçesiyle lâikliği Müslüman Türk halkına zorla dayatılan ve uygulattırılan yabancı bir unsur ve hattâ "dinsizlik" aracı olarak görürken; diğer bir kesim de, bu yüzeysel ve basit anlayışa sanki destek verircesine İslâm'ın din ve devlet işlerinin ayırımına izin vermeyen "teokratik" bir devlet düzeni peşinde olduğu ve dolayısıyla Cumhuriyet Türkiye'si ve lâiklik için potansiyel bir tehdit oluşturduğu endişesine kapılıyor (Fığlalı; 2001:III).

Kısacası İslâm ve lâiklik çıkarlar amacıyla çok farklı şekillerde yorumlanıyor. O halde bilinmesi gereken 2 nokta oluşuyor.

1- Lâiklik kesinlikle dinsizlik değildir. Aslında lâiklik dinin toplumda istenildiği gibi yaşanması için gerekli zemini hazırlayan bir enstrümandır.

2- İslâmiyet, lâiklikle pek uyuşmasa da lâikliğe yabancı bir din değildir. Hattâ tüm dinlerin içinde lâikliğe en yakın olan dinlerden biridir.

Bu konuda Kur'an-ı Kerim ve M. Kemal Atatürk'ten alıntılar yaparsak konuyu daha iyi açıklayabiliriz; ama öncelikle lâikliğin ne olduğunun tam olarak bilinmesi, en azından bu yazıyı anlaşılabilir kılmak için en genel anlamının meydana çıkarılması gerekir.

Lâiklik en genel anlamıyla, hukuk devlet ile din işlerinin ayrılığı, devletin, din ve vicdan özgürlüğünün gerçekleşmesi bakımından yansız olması ve anlaşıldığı üzere toplumda din ve vicdan hürriyeti (kişinin dine inanması ve inanmama güvencesi) olarak tanımlanabilir.

Lâikliğin genel hatlarıyla ne anlama geldiğini belirttikten sonra, daha önce de belirttiğimiz gibi Kur'an-ı Kerim'den ve M. Kemal Atatürk'ten alıntılar yapabiliriz.

M. Kemal Atatürk şöyle diyor: "din ve mezhep, herkesin vicdanına kalmış bir iştir. Hiç kimse, hiçbir kimseyi, ne bir din ne de bir mezhep kabulüne icbâr edebilir. Din ve mezhep, hiçbir zaman politika âleti olarak kullanılamaz."

Ata'mızın dediğine göre lâiklik, toplumda din ve vicdan hürriyetine mevcutluk sağlayan; fakat politika ile dinin birlikte yürümesini olanaksızlaştıran bir nosyon oluyor.

Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'de ise şunlar yer alıyor: "dinde zorlama yoktur (Bakara Suresi)" ve "Ey Muhammed! Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı. Öyle iken insanları inanmaya sen mi zorlayacaksın? (Yûnus)".

Kur'an-ı Kerim'den de anlaşıldığı üzere, din ve vicdan hürriyetinde yaşanabilecek zorlamalar büyük günahdır ve peygamberin bile sadece tebliğ görevi olduğu onun bile bu günahdan uzaklaştırıldığı anlaşılmaktadır.

Şimdi biz bu yazılanlardan sonra lâikliği dinsizlik olarak yorumlayabilir miyiz? Tabii ki hayır; fakat lâikliği dinin siyasetle bütünleşmesinde dinsizlik olarak yorumlayanlar da vardır. Bu tarz bir düşünceye sahip olan insanlara sadece şunu söylemek gerekir: "Politik bir din, kirlenmiş bir dindir ve kirlenmiş bir dinin buyurdukları çok önemli değildir. Kısacası lâiklik bir başka anlamda dinlerin toplumda var olabilmelerinde önemli bir kritiktir."

İslâm'ın lâiklikle olan ilişkisinin yanında diğer birçok yönden yanlış anlaşıldığına şüphe yok. Aynı kadere sahip olan bu iki kavramın, şu sıralar aynı obje tarafından tartışmaya açıldığına da şüphe yok. Bu obje de bilindiği üzere Türban. Şimdi türbanın hem İslâm ile hem de lâiklikle ilişkisini açıklamanın zamanı gelmiştir.

İslâm ve Türban

Öncelikle şu kolay mantıktan türbanın baş örtüsünden farklı bir şey olduğunu açık yüreklilikle kabul edelim. Baş örtüsünün adı üstünde başı örtmek için kullanılan bir obje olduğu kelime anlamından bile belli. Türban bir baş örtüsüdür; fakat diğer baş örtülerinden de farklı bir şeydir. Türban sıkma baştır. Başı örten bir şal bile baş örtüsü sayılabilecekken başı türban gibi örten bir obje şal sayılamaz. Burada kelime aldatmacalarıyla istenilmek istenenden farklı bir şey istediğimiz bellidir. Bizim amacımız önce İslâm ile türban arasındaki bağıntıya bir işaret çekmek ve sonrasında da türban ile lâiklik anlaşılmasın kavgasına son vermektir.

Hemen belirtelim ki din bilginlerinin bile İslâm'da türban konusunda tartışma içinde oldukları açıktır. Din konusunda konuşup tuzaklara yakalanma sakarlığını göstermemek için bu konuda sadece bunu belirtmek yerinde olacaktır. O açıdan bir an önce lâiklik ve türban arasındaki bağıntıyı inceleyelim. Şunu da hemen belirtelim ki, biz burada tüm tartışmalara rağmen türbanı dini bir simge olarak algılıyor ve türban üzerinden tüm dini simgelerin lâiklikle ilişkisini inceliyoruz. Vakit kaybetmeden başlayalım.

Lâiklik ve Türban

Hemen hatırlatalım ki, lâiklik, kişilerin toplumda dinlerini özgürce yaşabilmeleri için gerekli bir ilkedir. Din, doğal olarak dini objeleri içerisinde barındıran bir kavram olduğundan, laiklik dini objelerinde toplumda özgürce kullanılması için gerekli ön koşulları sağlayıcı bir ilkedir. Türbanı da dini bir obje kabul ettiğimiz için, lâiklik en doğru ifadeyle türbanın toplumda kullanılmasının garantisi olmaktadır. Anayasamızda laikliği temel ilke kabul ettiğinden bir nevi garantör olarak varlığını sürdürmektedir.

Tüm bu anlatılanlara rağmen, türbanlı hanımefendilerimiz son günlerde yaşananlardan ötürü laikliğe tepkililer. Burada tüm türbanlı vatandaşlarımızın doğrudan laikliğe saldırdığını düşünmek yanlış olur; fakat türbanın siyaseten kullanılması ve türbanlı vatandaşlarımızın da bu durumdan rahatsız olmamaları, onları bir anlamda, dolaylıda olsa, lâikliğe karşı konumlandırmış bulunmaktadır. Türbanın toplumda yaşamasının ön koşulunu sağlayan lâiklik ilkesine karşı, bu yapılan oldukça yanlış bir davranıştır.

Hemen bir pratik yapalım. Toplumda dini simgelerin istenildiği gibi kullanılmadığını savunmak büyük bir safsatadır. Türban, var olan toplumsal mutabakat sonucu, toplumda istenildiği gibi kullanılmaktadır. Türbanın devlet dairelerinde ve dini bir simgeden çok siyasi bir simge olmasından dolayı üniversitelerde kullanımının yasak olduğu ise bir realitedir; fakat bu realite sadece türban için değil tüm dini simgeler için geçerlidir.

Değerli okuyucular öncelikle şu bilinci iyi kavrayalım. Üstüne basa basa söylüyorum. Lâiklik devlet işlerine dinin bulaşmasını engelleyici bir kalkan ve aynı zamanda toplumda dini objelerin ve dinin özgürce kullanılmasını sağlayan bir enstrümandır.

Bu açıdan bakıldığında üniversitelerde türbanın kullanılmamasının nedeni açıktır: "Türbanın dinen değil siyaseten kullanılması". Türban siyasetin lekesini üzerine almış ve bunu önemsememiş bir obje olmaya devam ettikçe de lâiklikle arasında sorunlar olacaktır. Aslında türbanlı vatandaşlarımızın ve lâik vatandaşlarımızın temelde uğraştıkları ve savundukları konular aynıdır. Dinin özgürce yaşanması; fakat ayrıldıkları nokta siyasete alet edilme ve edilmeme konusunda ortaya çıkar ki bu da büyük bir tehlikedir.

Sonuç olarak şunları söylemek mümkündür değerli okuyucular:

- 1- Lâiklik tüurbanın toplumda özgürce kullanılabilmesinin ön koşuludur.
- 2- Tüurbanın üniversitelerde özgürce giyilebilmesi için siyasetin elini tüurbandan çekmesi gerekmektedir. Burada sağlanacak çözüm toplumsal mutabakatla olmalıdır.
- 3- Tüurbanlı vatandaşlarımızın büyük bir yanlışın farkına varması gerekir. Onların sıkıca sarılmaları gereken aslında siyasetçiler değil, laikliktir.
- 4- İslâm, lâiklik ve tüurban arasındaki gerilim siyasi bir ranttan kaynaklanmaktadır.

Saygılarımı sunuyor, okumadaki sabrınıza ve ilginize teşekkür ediyorum.

Gökhan DAĞ

gokhan.dag@politikadergisi.com

Yorumlar

İslam ile Laiklik Bağdaşmaz

İçeriği Yazan: mehmet selim polat Zaman: Salı, 23/11/2010 - 15:04

Dinde zorlama yoktur demek yanlıştır.O ayetteki Mana Dinde Çirkin şey yoktur manasıdır.İşlerine geldiği gibi yorumlamaktadırlar.

İSLÂM'DA LAİKLİK YOKTUR. مَلَايَا لَإِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَدْعُ بِدِينِ الدِّنِ. Allah katında tek Din İslâm'dır.

Laiklik; geniş ve basit tanımı ile, dinin siyasal hayatın dışına itilmesi, din adamları sınıfının devletin siyasal hayatında din adına etkin olmalarının engellenmesi diye ifade edilir.

Buna cevap olarak deriz ki: Laiklik Fransa'da kilisenin ve papazların siyasete karışmasından sonra Rönesans ile kiliseyi ve din adamlarını devlet yönetiminden uzaklaştırmak için çıkarılmış bir sistemdir. Fakat İslam'da batıda bilinen şekliyle bir " din adamları " sınıfının varlığı söz konusu değildir. Dolayısı ile böyle bir sınıfın din adına siyasal etkinliklerde bulunması söz konusu değildir. Dolayısıyla böyle bir sınıfın din adına siyasal etkinliklerde bulunmalarından ve devletin siyasetinden aktif bir rol oynamalarından söz edilemez.Çünkü böyle bir sınıf yok ki, bu sınıfın icra edeceği fonksiyon kabul veya redde konu olsun.

Bugün içinde yaşadığımız dünyada, İslam adına meydanlara, gazetelere, ekranlara, kürsülere çıkan pek çok alim ,önder, siyasi, akademisyen, maalesef İslam dışı olduğu bizzat kendi taraflarınca bu kadar net bir biçimde ortaya konan Laikliği ve Demokrasiyi sahipleniyorlar, bunları benimsediklerini söyleyebiliyorlar.

Üstelik bazıları daha da ileri giderek bu cahiliyye hükümlerinin Allah'ın dinine de iftira ederek, İslami olduklarını, İslam'la bağdaştıklarını iddia edebiliyorlar .

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

"Onlar hala cahiliyye hükmünü mü arıyorlar?. Kesin bilgiye inanan topluluk için hükmü Allah'tan daha güzel olan kimdir?. " (Maide 50)

Cahiliyyenin anlamı belirgin bir biçimde bu ayette ortaya konulmuştur. Cahiliyye, Allah'ın belirttiği, Kur'an'da ifade edildiği üzere insanların insanlar için hüküm belirlemesi, insanın insana köle kılınması, Allah'a kulluğun bırakılması, Allah'ın ilahlığının reddedilmesi ve de buna karşılık, kimi insanların ilah kabul edilmesi ve Allah'a değil onlara itaat ve ibadet edilmesi, onlara tapılmasıdır. Cahiliyye bir olgudur. Geçmişte yaşanan bu olguyla, bu günde yarın da yine karşılaşılacaktır. Cahiliyyenin niteliği İslam'la çelişmek, İslam'a karşı olmaktır.

Allah'ın şeriatını reddeden; cahiliyye düzenini kabul ediyor, cahiliyyeyi yaşıyor demektir.! "Cahiliyye sistemleri yalnızca putperestlik şeklinde ortaya çıkan ya da buna benzer mitolojik tanrılara tapmak şeklinden ibaret değildir. Kavmiyet ve vatan gibi ad ve şekli değişik olabilir. Başkalarını zorla egemenliği altında tutan diktatör ve tağutlar gibi yeni putlar olabilir, hatta heykel putlar bunların birer sembolü olabilir ."

Günümüzde bütün çağdaş toplumlar, komünst, kapitalist, yahudi, hıristiyan ve sözde müslüman geçinen bazı toplumlar bir tür cahiliyye toplumunu teşkil etmektedirler. Çünkü Allah'ın varlığına ve birliğine iman ettiklerini ifade etmekle birlikte tevhid akidesinin en önemli esası olan otorite hakkını ,egemenlik, hakimiyet, yetkisini Allah'a vermemektedirler. Hayatlarını düzenleyecekleri kanun ve kuralları koyma yetkisini, hem de mutlak manada, kendi hemcinslerinin oluşturdukları bazı kurumlara parlamento, hükümet ve yargı gibi organlara vermektedirler. hakimiyetin, hüküm koyma yetkisinin mutlak manada "millet"e ait olduğu ilkesini benimsemektedirler.

Sosyal konumu itibariyle kendilerince alt tabakalarda bulunan bir müslüman hanımın başını örtmesine itiraz etmeyenler, başını örten ya da çarşafa bürünen üniversite öğrencisi ya da belli bir kariyer ve kendilerince yüksek bir mevkide olan birisi oldu mu bu sefer devrim krizleri geçirir, laiklik saralarına tutulur, uysal , insan hakları havarisi kesilenler birden bire kırmızı görmüş boğaya dönerler; hatta bazıları daha da sapıtarak ağızlarından salyalar saçan bir mahluka dönüşürler.

Burjuvalar, tağutlar, laikler, tahtları ve üst makamları ellerinde bulunduranlar, Allah'ın indirdikleriyle hükmedilmesine kesinlikle karşı çıkacaklardır. Zira Allah'ın indirdiği hükümler uygulandığında, onların yüzlerine geçirmiş oldukları ilahlık maskesi yere düşecek ve ilahlık sadece Allah'a ait olacaktır. Sömürü, zulüm ve haram üzerine kurdukları cahiliyye düzeninde kendilerine maddi çıkar sağlamakta olan sömürücü egemen güçler elbette ki Allah'ın indirdiği hükümlerin uygulanmaması için yırtınacaklardır.

Hüküm koyma yetkisi, sadece ve tek Allah'ın olmalıdır. İlahlığın her şeye egemen olması gereğince hüküm, sadece Allah'a özgüdür. Zira egemenlik yani hakimiyet kanun koyma hakkı ilahlığın özelliklerindendir. Egemenliğin kendisine ait olduğunu ileri süren ister bir birey, bir sınıf, bir parti, ister bir gurup, bir ulus, isterse uluslar arası bir örgüt şemsiyesi altında tüm insanlar olsun, ilahlığın nitelikleri noktasından, herkesten önce Allah'a savaş açmış demektir.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

"De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi Rabbler edinmeyelim .. " (al-i İmran 64)

(Resûlüm!) de ki: Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz: Allah'tan başkasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmayalım. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: Şahit olun ki biz müslümanlarız! deyiniz.

Bu birbirini Rab edinme olayı en katı dikta rejimlerinin (monarşi ve oligarşi) en başta gelen özelliği, insanları kendisine taptırma ve kurumlarını, sistemlerini , yasalarını kanunlarını, değer yargılarını ve ilkelerini benimsetmedir. İşte ancak İslam nizamında insan bu boyunduruktan kurtulur. Özgürlüğe kavuşur .

Düşüncelerini, düzenlerini ,yaşam biçimlerini, yasalarını ve kanunlarını, değer yargılarını ve ilkelerini yalnız Allah'tan alan bir özgürlüğe kavuşup kula kulluktan kurtulur .

İslam nizamında bütün insanlar eşit konumundadır .

Cahiliyye de , demokrasi ve laiklikte ise insanlar Allah'ın değil de bazı insanların yaptıkları kanun , kural ve ilkeleri ,onların oluşturdukları meşru ve gayrimeşru ölçüleri benimser, onlara tabi olurlar. Bu Allah'tan başka bu ölçüleri, kanunları koyanları İlah ve Rabb edinmek sonucunu doğurur.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُصِّیَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Yoksa Allah'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara kanun kılacak ortakları mı vardır? Eğer azabı erteleme sözü olmasaydı , derhal aralarında hüküm verilirdi . Ve zalimler için şüphesiz can yakıcı bir azap vardır “ (Şu'ra 21)

“ Şimdi sen , kendi hevasını İlah edinen ve allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı , kulağı ve kalbi üzerine mühür vurduğu ve gözü üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü ?..”(casiyeye 23)

Bu ayet ve tefsirinden anlaşıldığı üzere , hayatlarını düzenlerken Allah'ın değil de hevalarını esas almaları, hevalarını ilahlaştırmak şeklinde nitelendirilmektedir.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ صِلًا مَبِیْنًا

“Allah ve Rasulu ,bir işte hüküm verdiği zaman , artık inanmış bir erkek ve kadına , o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur . Kim Allah'a ve Rasulune karşı gelirse , apaçık bir sapıklığa düşmüş olur .” (Ahzab 36) İslam sisteminin temel kurallarından birini, bu sistemin önemli bir ana prensibini açıklamaktadır. Bu ayet insanların hevalarını esas almalarını , Allah ve Rasulunun bir hüküm verdiği konularda, insanların farklı, zıt hüküm koymaya kalkışmalarını temelden yasaklıyor.Laikliği de İslam karşıtı bir cahiliyye olarak dışlıyor.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

“ Şunları görmüyor musun? Sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi?Tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tağut'un önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor.” (Nisa 60)

”قُلْ وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

"Hayır! Rabbine andolsun ki ,aralarında çıkan anlaşmazlıkta ; seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükümden içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle kabullenmedikçe iman etmiş olamazlar.” (Nisa 65)

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

“Eğer hak, onların kötü arzu ve isteklerine uysaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunan kimseler bozulur giderdi.Hayır, biz onlara şan ve şereflerini getirdik; fakat onlar kendi şereflerine sırt çevirirler“ (Mu'minin 71)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“And olsun ,size öylebir kitab indirdik ki, bütün şan ve şerefimiz ondadır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?” (Enbiya 10)

Allah'a kulluktan kaçınanlar,sınırsız mercilere kullukta bulunma zilletine düşerler . Kendileri gibi insanlara kullukta bulunurlar. Onların önünde eğilerek hayatını onların kanunlarıyla, nizamlarıyla , değerleriyle kendileri gibi beşeri güçlere ibadet etme zilletini yaşarlar. Onlar ve bunlar yani yöneten ve yönetilenler Allah'ın önünde eşit oldukları halde birbirlerini Allah'tan başka rabbler edinirler.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

“De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi Rabbler edinmeyelim ..” (Al-i İmran 64)

”اتَّخِذُوا أَحِبَّارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا

يُشْرِكُونَ

"Onlar, Allah'dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler, Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Allah'dan başka hiç bir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştuğu şeylerden de münezzehtir." (Tevbe 31)

Bu ayetin tefsirine bakıldığında görülecektir ki Rab edinmenin şeklini açıklayan bi zatihi Rasulullah'ın kendisidir. !

"Tay kabilesi reisi olan Adıyy bin hatem şöyle der.

Mekke fethedildiği gün ben Hıristiyan olduğum için Mekke'den kaçtım. Bacım ise müslümanlara köle oldu. Zamanla Rasulullah bacımı serbest bırakarak azad etti.Bacımda islami tanıdığı için müslüman oldu.

Bunun üzerine Mekke dışına çıkarak beni aradı ve akrabalarımın yanında beni buldu ve " müslüman olduğunu, İslam dininin çok güzel bir din olduğunu, islam'ı bize yanlış anlatmışlar, eğer Hz. Muhammed'den özür dileyip müslüman olursan senin için çok iyi olur. Hem mekke senin yurdun, kabile reisi olman itibariyle bir sürü malında vardır.Tekrar söz sahibi olabilirsin " diyerek beni ikna etti .

Bende geri geldim .Mescidde Rasulullah'ı etrafında sahabelere:

-“Onlar, Allah'dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler,”Tevbe 31” ayetini okurken gördüm ve boynumda gmştn bir Haç olduğu halde yanına geldim .

-Ey Allah'ın rasulu ; ben eskiden Hıristiyanıydım ve Hıristiyanlığı iyi bilirim . Biz hiç bir zaman alimleri , rahipleri rab edinmedik , onlara ibadet de etmedik,dedim.

-Bu ayette Allah (c.c.) ne demek istemiş dedim der.

-Bunun üzerine Hz. Muhammed : “Ey Adıyy ! çıkar o boynundaki putu “. Bende çıkardım . “Ettiniz Adıyy , ettiniz “ dedi.

-“O rahipleriniz , alimleriniz size Allah'ın kitabına muhalif olarak helal ve haram koymadılar mı ?”

-Bende evet ya rasulullah ; onlar okumuş kimselerdi, böyle yaparlardı. Bunun üzerine

-“ işte onların bu yaptıkları Rabb'liktir. Sizde onların dediklerini benimsemeniz , uymanız onlara ibadetinizdir “ dedi. “

Evet kardeşler bu ayeti okuyalım, tefsirini bir araştıralım ,sonra bunu günümüzde şekillendirelim . İbadet eden kullar aynı fakat rabb'lik yapan o gün alimler ve rahiplerdi . Bugün ise beşeri düzenlerin hepsi. Yani parlamento , meclis , krallık , vs. vs. Hayat nizamını, devlet yönetimini Allah'ın emrettiği kaynaktan almayanlar, şeytanın gönüllerine vesvese vererek nefis ve hevalarını ilahlaştırarak, yaratılmış akıllarını putlaştırarak, kendileri gibi yaratılmış, tuvalete girdiğinde üç büklüm olup defi hacet yapanlardan alırlar. İşte bu Cahiliyye'nin ta kendisidir.

Yüce Rabb'imiz bu meselenin iman ve küfür, İslam ve cahiliyye, şariat ve nefis meselesi olduğunu bildiriyor .Orta yol yok, uzlaşma yok. İki tarafın arasında barış yok. Müminler bir harfini gizlemeden ve hiç bir şeyini gizlemeden ve hiç bir şeyini değiştirmeden Allah'ın indirdikleri ile hkmedenlerdir. Kafirler, zalimler ve fasıklar da, Allah'ın indirdikleriyle hkmetmeyenlerdir.

Kaynak URL (08/05/2024 - 02:36 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/islam-laiklik-ve-turban>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/gokhan-dag>